

Første næstformand (Ivar Hansen):

I forslaget til folketingsbeslutning er fru Pia Kjærsgaard opført som ordfører for forslagsstillerne. Dette hverv er under debatten overtaget af hr. Kristian Thulesen Dahl.

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Justitsministeren (Bjørn Westh):**

Jeg er sikker på, at der er enighed om, at voldtægt og andre seksualforbrydelser så vidt muligt må forhindres, og det gælder ikke mindst, når det er børn, der udsættes for seksuelle overgreb.

Som jeg tidligere har meddelt Retsudvalget, overvejer jeg for tiden, hvilke initiativer der kan tages på dette område, bl.a. i form af en forstærket behandlingsindsats. Jeg forventer i løbet af marts måned at kunne fremsætte et lovforslag herom i Folketinget.

I beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti foreslås det, at der indføres adgang til en tvangsmæssig medicinsk kastration af personer, der har begået grove seksualforbrydelser. Jeg mener ikke, at det er den rette vej at gå, og jeg kan derfor ikke støtte forslaget.

Det er der flere grunde til. For det første kan den medicinske behandling ikke stå alene. Som det har været fremme i pressen for nylig, har man i Anstalten ved Herstedvester i de senere år haft gode resultater med at behandle personer, der har begået grove seksualforbrydelser, med medicinsk kønsdriftsdæmpende behandling, den såkaldte medicinske kastration.

Behandlingen består imidlertid i meget høj grad også af samtalerapi. Det er nødvendigt, fordi de kriminelle i vidt omfang lider af psykiske forstyrrelser og afvigelser, og sådanne problemer kan ikke løses blot ved medicinsk behandling.

Samtalerapi kan ikke gennemføres ved direkte tvang, og jeg tror ikke på, at tvungen medicinsk kastration er den rette fremgangsmåde med hensyn til at motivere de kriminelle til at indgå i denne del af behandlingen.

For det andet kan man stille spørgsmål om, i hvilket omfang en sådan adgang til tvangsmæssig medicinsk kastration vil blive brugt i praksis. Jeg tror, at man ville være meget tilbageholdende med dette alvorlige indgreb i et andet menneskes integritet og selvbestemmelsesret.

Fra 1935 til 1967 var der mulighed for ved dom at bestemme kirurgisk kastration som en tvangsmæssig foranstaltning over for visse farlige seksualforbrydere. Afskaffelse af disse regler skete bl.a. med den begrundelse, at sådanne indgreb ikke var stemmende med principperne for straffelovgivning i et moderne retssamfund.

I praksis blev der heller aldrig afsagt dom til tvangskastration, og jeg tror, at tilbageholdenheden ville være endnu større i dag, selv om der i givet fald kun ville være tale om et medicinsk indgreb.

Hvad der derimod forekom i praksis i disse år, var, at seksualforbrydere anmodede om og fik foretaget kastration efter reglerne om frivillig kirurgisk kastration. En sådan frivillig kastration kunne nemlig give mulighed for at blive prøvedskrevet fra forvaring.

Noget lignende forekommer i dag med hensyn til medicinsk kastration. Hvis lægerne skønner, at den kriminelle vil være farlig på fri fod uden kønsdriftsdæmpende behandling, vil de kunne fraråde prøvedskrivning fra forvaring, og det vil kunne virke motiverende med hensyn til at indgå i behandling. Det indgår derfor som et af elementerne i de overvejelser, jeg gør mig om initiativer på området, og om der kan være behov for at forbedre mulighederne for behandling og motivere de dømte til at underkaste sig behandling. Også mulighederne for en mindre udvidelse af adgangen til at idømme forvaring i disse sager om grove seksualforbrydelser indgår i overvejelserne.

Endelig vil jeg pege på, at der kan rejses spørgsmål om, hvorvidt det er rigtigt ud fra etiske synspunkter at tvangsbehandle mennesker, der ikke er ude af stand til at handle fornuftsmæssigt. Normalt tvangsbehandler vi jo kun personer, der på grund af sindssygdom el.lign. ikke selv kan træffe rationelle beslutninger. Jeg har da også forstået, at læger har sat spørgsmålstegn ved, om det er i overensstemmelse med de lægeetiske regler at anvende direkte tvang på dette område.

Konklusionen er altså, at jeg ikke kan støtte beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti. Men jeg er enig i, at der er behov for at se på mulighederne for at forhindre seksualforbrydere i at fortsætte med kriminalitet af denne art, når de bliver løsladt efter at have udstået deres straf, og jeg vil som sagt i løbet af kort tid fremsætte nogle forslag med initiativer på dette område.